

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs V Verba mea auribus percipe &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Mirificas Domini tandem cognoscite leges,
In quibus exercet, quos amat ipse, suos.

Deiicit, ut releuet, premit, ut solatia præstet,
Enecat ut possint uiuere, & esse super.

Audiet ille meam, quoties petet æthera uocem,

Attenta aure meas audiet ille preces.

Discite meo exemplo patientiam, ut etiam si occasio sit, qua ad iram commoueamini, tamen eam uincatis patientia et spe liberationis. Hæc spes est Deo gratissimum sacrificium.

Quod si uos aliquis rapida furor implicet ira,
Primus, peccatum sit metuisse, timor.

Ipsam se inspiciat propria mens conscia culpæ,
Et secum discant pectora nostra loqui.

Sacra etiam, sed iusta Deo, nec iniqua fratris:

Sperate in Domino, spes rata talis erit.

* Multi quæ bona sunt ignorant, & tamen audent

Dicere, quis bona nos uera docere potest?

Vultus ergo tui diuino lumine nobis

Irradia, tenebras discute, redde diem.

* Redit ad obliuionem & repetit precationem. Addit autem insignem Anthitesin. Abundat alij pace, uino, oleo, Tu mihi uerbum gratiæ tuæ largire, quo me consolet &c.

Hoc siquidem infundis nostræ noua gaudia menti,

Dotibus exbilarans pectora mæsta tuis.

Illos larga iuuat cunctarum copia rerum,

Quas Deus ipsorum uenter amare solet.

Scilicet atq; oleo madidi, uinoq; fluentes,

Crescere se miseri per bona falsa putant.

At mihi cum placidæ demissi membra quieti,

Et curæ fugiunt, & timor omnis abit.

Huius debetur soli tibi gratia, namq;

Tu me securum uiuere & esse facis.

P S A L M V S V

Verba mea auribus percipe &c.

Argu

ARGUMENTUM,

Est precatio contra impios doctores, & habet insignem descriptionem falsæ doctrinæ, qua homines inflat fiducia propriorum meritorum, & ideo securos facit in grauissimis peccatis. Ad extremum tamen sentitur, quod conscientia nusquam acquiescunt, quam in uerbo Dei. Titulus pro hæreditariis, significat quod Psalmus docet de piorum & impiorum conditione & præmijs.

*Non habet infelix maiorem Ecclesia pestem,
Quam qui pro ueris dogmata falsa serunt:
Hos notat, hos contra Dominum rogat, inuocat, orat,
Ne sinat hæc plebi monstra nocere sua.*

Vincenti pro hæreditatibus Psalmus
Dauid.

Percipe uerba tuas non uana ferentis ad aures.
Mi Deus, & linguæ suscipe uota meæ.
Conceptas admitte preces clamantis, & audi
A te solo aliquam uerba rogantis opem.
Quo sine non alius Deus est mihi, non alius Rex
Quem precer, aut coram quo mea damna querar.
Nunc rogo digneris pater exaudire uocantem,
Quam primum orta noui lumina solis erunt.
Mane nouo tua templa petam, spe plenus adibo
Te quoque, ut obseruem quid tua dextra paret.
Non equidem Deus es ceu uana è Gente Deorum,
Impia cui placeant, qui mala facta probet.

Propositio.

Affectus ardorem significat cum tempus nominat.

Ratio Propositionis. Ideo.

A 5

Te

ero & spero li
 herationē, ga
 scio te non de
 lectari aduerfa
 riorum meorū
 doctrina & ui
 ta, atque hæc
 ctu narratio
 est.

**ΑΥΤΙΘΕΣΙΠ*
 addit. Ego nō
 nitar mea dig
 nitate & iusti
 cia, sicut illi,
 sed tua miseri
 cordia.
 Redit ad pre
 cationem.

Descriptio fal
 sæ doctrine &
 pseudo pro
 phetarum.

Addit impre
 cationem.

*
 Votum quo fe
 licia precatur
 Ecclesiæ, & est
 hæc promissio
 exauditiæ ora
 tionis.

Te neq; consistet coram ueri impius osor,
 Turba maligna tuos corruet ante pedes.
 Ante tuos oculos stulti fugere nec unquam
 Conspectus poterint fulmina ferre tui.
 Omnes namq; habuisti odio male semper agentes,
 Vindice te mendax lingua coacta tacet.
 Sanguinis & cædum cupidos Deus odit, abhorrens
 Quorum sunt uarijs pectora plena dolis.
 *Ipse autem tua templa petam, tua linina uisam,
 Confidens animi de bonitate tui.
 Illic te timidis precibus uenerabor adorans,
 Cordaq; spe plenus, plena timore feram.
 Iusticiæ mihi frena tuæ pater indue, ut hostes
 Hic aliqua nequeant parte nocere mihi.
 Forsan aberrantem ne me ferus auferat hostis,
 Ingrediar, quod agam te duce, certus iter.
 Quando nihil certi, sed tantum falsa loquuntur,
 Quorum uana nocens pectora uirus alunt.
 Quorum auidas fauces & guttura foeda sepulcris,
 Quæ semper pateant, assimilare queas.
 Qui linguis aliud simulantibus omnia, blandis
 Fraudibus urgebant, & nocuere dolis:
 Arripe fac precor esse reos, te iudice caussa
 Ut ne perficiant quod uoluerunt, cadant.
 Et quia non statuere modum deformibus actis,
 A facie hos omnes eijce, pelle, tua.
 Te siquidem uitijs irritauere nefandis,
 Parere imperijs nec didicere tuis.
 *Fidentes tibi perpetuos latentur in annos,
 Te memores possint & tua facta loqui.

Nam

PSALTERIUM.

Nam tibi dilectos defendis ab hoste, nec unquam
Oppressos curis tristibus esse sines.
Omnia contribuens iustis bona, protegis omnes,
Qui tua iactantes munera, nomen amant.
Sicut enim grauibus miles circumdatur armis,
Sic tuus hos miseros non sinit esse fauor.

PSALMVS VI.

Domine ne in furore tuo &c.

ARGVMENTVM.

Est precatio animi sentientis iram Dei &
accusationem conscientie, qua non potest
esse alia sæuior tentatio & afflictio. Quare
simpliciter confugit ad misericordiam Dei,
in qua sola, animi possunt acquiescere.

Quales abripiant affectus corda piorum,
Cum subeunt uitium, lex, metus, ira Dei,
Quanta malos maneant mala, quã læta omnia iustos,
Pinxerit hac melius nulla tabella tibi.

Vincenti in melodijs in instrumento octo chordarum
Psalmus David.

O Deus immensi fabricator maxime mundi,
Qui sine principio, qui sine fine manes.

Ad te confugio, & supplex tua numina posco:
Da pater has aliquod pondus habere preces.

Ne, rogo, me quanquam est iusti tibi causa furoris,
Argue dum sæuis, dum grauis ira tua est.

Propositio:
Ignosce pec-
catori.

Fateat se iusta
ira Dei premi.

Neue